

Bognoter

Sven E Olsson Hort, *Segregation - ett svenskt dilemma? Socialpolitiska och sociologiska synpunkter*. Bilaga 9 till Långtidsutredningen 1992, 151 s.

Hvis man ønsker at få en hurtig, men grundig indføring i segregationsbegrebet, er det værd at læse *Segregation - ett svenskt dilemma?*, der er et bilag til den svenske Långtidsutredning 1992. I rapportens fire første kapitler præsenteres, diskuteres og defineres segregation ud fra begrebets etymologiske betydning, dets anvendelse i hverdags sproget, samt ud fra et sociologisk perspektiv. Her fremgår det, at segregation er et begreb med såvel rumlige som sociale dimensioner, og at segregation ikke kun vedrører etnisk bosætning, men også ældre, børn, arbejdsmarkedet etc. I de efterfølgende tre kapitler sættes segregation ind i en svensk kontekst, hvilket giver yderligere klarhed over det ellers så uhåndterlige og flertydige begreb og fænomen. Så selvom man ikke har en speciel interesse i svensk velfærdspolitik, kan det være en god ide at tage de sidste kapitler med.

Charlotte Hamburger
Institut for Statskundskab

Knut Heidar og Einar Berntzen, *Vesteuropæisk politikk. Partier, regjeringsmakt, styreform*, Oslo: Universitetsforlaget, 1993, 328 s., NKr. 298,00.

Dette er en systematisk og komparativ indføring i de politiske systemer i 18 vesteuropæiske lande med særlig henblik på konfliktlinjer, vælgerbevægelser, partier, partisystemer og regeringsdannelser. Efter en kort indledning, hvor de geografiske, institutionelle og tematiske rammer præsenteres og diskuteres, følger et kapitel om politikken i liberale demokratier. Her redegøres for en række politologiske hovedværker om liberale demokratiers fremvækst, stabilitet, effektivitet og krise samt de seneste års forandringer i partipolitikken.

Den største del af bogen er helliget en - i betragtning af omfanget - ret detaljeret og veldokumenteret gennemgang af de 18 politiske systemer, der er opdelt geografisk og analytisk på den måde, at man dels går fra nord mod syd, fra det mere til det mindre kendte, og dels behandler systemer med fælles træk sammen: de nordiske konsensus-systemer, westminster-modellen (Storbritannien og Irland), de (små) konsosierede demokratier (Holland, Belgien, Luxembourg, Schweiz og Østrig), de to store lande i det centrale Europa (Tyskland og Frankrig) og de sydeuropæiske lande (Italien, Grækenland, Spanien og Portugal).